

Laidiens: 22.02.2012., Nr. 30

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**Par Nolīgumu starp Latvijas Republikas valdību un Norvēģijas Karalistes valdību
par tādu spriedumu krimināllietās atzīšanu un izpildi, ar kuriem tiek piespriesti
brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi**

1.pants. Nolīgums starp Latvijas Republikas valdību un Norvēģijas Karalistes valdību par tādu spriedumu krimināllietās atzīšanu un izpildi, ar kuriem tiek piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi (turpmāk – Nolīgums), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Saskaņā ar Nolīguma 2.pantu noteikt, ka par kompetentajām iestādēm uzskatāmas:

- 1) Tieslietu ministrija un rajona (pilsētas) tiesa, ja Latvija ir izpildes valsts;
- 2) Tieslietu ministrija, ja Latvija ir sprieduma valsts.

3.pants. Nolīgums stājas spēkā tā 29.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā 2012.gada 1.maijā. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2012.gada 2.februārī.

Valsts prezidents *A.Bērziņš*

Rīgā 2012.gada 22.februārī

**Nolīgums starp Latvijas Republikas valdību un Norvēģijas Karalistes valdību par tādu spriedumu
krimināllietās atzīšanu un izpildi, ar kuriem tiek piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības
atņemšanu saistīti pasākumi**

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBA UN NORVĒGIJAS KARALISTES VALDĪBA, turpmāk – "Līgumslēdzējas puses", ņemot vērā spēkā esošos tiesību aktus un noteikumus attiecībā uz Līgumslēdzēju pušu tiesībaizsardzību un to sadarbības centienu veicināšanas vēlamību tiesībaizsardzības un tiesvedības jomā;

vēloties veicināt notiesāto personu sociālo rehabilitāciju sabiedrībā, no kuras tās ir;

uzskatot, ka šo mērķi vislabāk iespējams sasniegt, nododot notiesātās personas valstij, kurā tās dzīvo;

ņemot vērā vajadzību pēc mūsdienīgiem mehānismiem tādu galīgo spriedumu savstarpējai atzišanai, kas saistīti ar brīvības atņemšanu, un notiesāto personu nodošanas principa piemērošanas paplašināšanai,

tā kā:

1. Abas Līgumslēdzējas puses ir ratificējušas Eiropas Padomes 1983. gada 21. marta Konvenciju par notiesāto personu nodošanu soda izciešanai. Saskaņā ar minēto konvenciju notiesātās personas atlikušā soda izciešanai var nodot tikai to valstspiederības valstij un tikai ar attiecīgo personu un iesaistīto valstu piekrišanu. Abas Līgumslēdzējas puses ir ratificējušas arī minētās konvencijas 1997. gada 18. decembra Papildprotokolu, kurā, ievērojot dažus nosacījumus, paredzēta personas nodošana bez tās piekrišanas. Neviens no minētajiem instrumentiem nenosaka pienākumu atzīt un izpildīt otras Līgumslēdzējas puses piespriesto sodu.

2. Jāparedz tādas sadarbības turpmākā attīstība, kas Eiropas Padomes instrumentos noteikta attiecībā uz spriedumu krimināllietās izpildi, jo īpaši gadījumos, ja attiecībā uz Līgumslēdzēju pušu pilsoņiem ir pieņemts spriedums krimināllietā un tiem ir piespriests brīvības atņemšanas sods vai kāds ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums otrā Līgumslēdzējā pusē. Neatkarīgi no vajadzības sniegt notiesātajai personai pienācīgu aizstāvību viņas dalībai tiesvedībā vairs nevajadzētu būt noteicošajai, visos gadījumos piemērojot prasību, ka ir vajadzīga attiecīgās personas piekrišana spriedumu pārsūtīt uz otru Līgumslēdzēju pusi, lai tur to atzītu un izpildītu pieņemto sodu.

3. Šis nolīgums būtu jāīsteno un jāpiemēro, ievērojot vienlīdzības, godīguma un saprātīguma pamatprincipus.

4. Soda izpildei izpildes valstī vajadzētu palielināt nosodītās personas sociālās rehabilitācijas iespēju. Lai pārliecinātos par to, ka soda izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju, sprieduma valsts kompetentajai iestādei vajadzētu ņemt vērā tādus aspektus kā, piemēram, personas piesaiste izpildes valstij, proti, vai šī persona izpildes valstī uzskata par vietu, ar kuru viņu saista ģimene, valoda, kultūra, sociālas vai ekonomiskas un citas saiknes.

5. Nekas šajā nolīgumā nebūtu jāinterpretē kā aizliegums atteikt lēmuma izpildi, ja, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, ir iemesls domāt, ka sods ir piespriests, lai personu sodītu tās dzimuma, rases, reliģijas, etniskās izcelsmes, valstiskās piederības, valodas, politisko uzskatu vai seksuālās orientācijas dēļ, vai ka šīs personas stāvokli varētu pasliktināt jebkura minētā iemesla dēļ.

6. Šim nolīgumam nebūtu jāliedz nevienai Līgumslēdzējai pusei piemērot tās konstitucionālos noteikumus attiecībā uz taisnīgu tiesu, biedrošanās brīvību, preses brīvību un vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos.

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā:

a) "spriedums" ir sprieduma valsts tiesas pieņemts galīgais lēmums vai rīkojums, ar ko piespiež sodu fiziskai personai;

b) "sods" ir jebkurš brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, kas, pamatojoties uz kriminālprocesu, ir piespriests uz noteiktu vai nenoteiktu laiku par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

c) "sprieduma valsts" ir valsts, kurā ir pieņemts spriedums;

d) "izpildes valsts" ir valsts, kurai ir pārsūtīts spriedums, lai to atzītu un izpildītu;

e) valsts, kurā notiesātā persona "dzīvo", ir vieta, ar kuru šī persona ir saistīta, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu un tādiem elementiem kā ģimene, sociālās vai profesionālās saiknes;

f) "valstspiederība" Latvijas gadījumā attiecas uz pilsoņiem un personām, kuras ir likuma "Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" subjekti, bet Norvēģijas gadījumā tā nozīmē pilsonību.

2. pants

Kompetento iestāžu noteikšana

Līgumslēdzēja puses bez nepamatotas kavēšanās informē viena otru par to, kura iestāde vai iestādes atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir uzskatāmas par kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo nolīgumu, kad Līgumslēdzēja puse ir sprieduma valsts vai izpildes valsts.

3. pants

Mērķis un darbības joma

1. Šā nolīguma mērķis ir izstrādāt noteikumus, saskaņā ar kuriem Līgumslēdzējai pusei jāatzīst spriedums un jāizpilda sods, lai sekmētu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

2. Šo nolīgumu piemēro tad, ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī.

3. Šis nolīgums attiecas tikai uz spriedumu atzīšanu un sodu izpildi šā nolīguma izpratnē. Tas, ka līdztekus piespriestajam sodam ir piespriests arī naudassods un/vai pieņemts konfiskācijas rīkojums, kas nav vēl samaksāts, atgūts vai izpildīts, neliedz pārsūtīt spriedumu.

4. Šis nolīgums neietekmē pienākumu ievērot 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteiktās pamattiesības un tiesiskos pamatprincipus.

4. pants

Sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanas kritēriji

1. Ja notiesātā persona atrodas sprieduma valstī vai izpildes valstī un ja šī persona ir devusi savu piekrišanu, kas noteikta 6. pantā, spriedumu kopā ar apliecinošo dokumentu, kura veidlapas paraugs sniegts I pielikumā, var nosūtīt otrai Līgumslēdzējai pusei, ja:

a) otra Līgumslēdzēja puse ir notiesātās personas valstspiederības valsts, kurā šī persona dzīvo; vai

b) otra Līgumslēdzēja puse ir valstspiederības valsts, kurā notiesātā persona nedzīvo, bet uz kuru to paredzēts izraidīt pēc soda izciešanas, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma; vai

c) otra Līgumslēdzēja puse ir valsts, kura nav notiesātās personas valstspiederības valsts, bet ar kuru tai ir tik cieša saikne, ka tās nodošana šai valstij tiek uzskatīta par atbilstošu, un šīs Līgumslēdzēja puses kompetentā iestāde piekrīt sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanai. Ja notiesātās personas ciešās saiknes pamatā ir pastāvīgā dzīvesvieta, šai personai jābūt legāli dzīvojušai otras Līgumslēdzēja puses teritorijā nepārtraukti vismaz piecus gadus un saglabājušai pastāvīgas uzturēšanās tiesības šajā teritorijā.

2. Sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšana var notikt tad, ja sprieduma valsts kompetentā iestāde, ja vajadzīgs – pēc sprieduma valsts un izpildes valsts kompetento iestāžu apspriešanās, ir pārliecināta, ka sprieduma

izpilde izpildes valstī atbildīs mērķim sekmēt notiesātās personas sociālo rehabilitāciju.

3. Pirms sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanas sprieduma valsts kompetentā iestāde, izmantojot jebkārus piemērotus līdzekļus, var apspriesties ar izpildes valsts kompetento iestādi. Apspriedes ir obligātas 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos. Šādos gadījumos izpildes valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē sprieduma valsti par tās lēmumu piekrist vai nepiekrist sprieduma pārsūtīšanai.

4. Šo apspriežu laikā izpildes valsts kompetentā iestāde var sniegt sprieduma valsts kompetentajai iestādei pamatotu atzinumu par to, ka soda izpilde izpildes valstī neveicinātu notiesātās personas sociālo rehabilitāciju un veiksmīgu reintegrāciju sabiedrībā.

Tad, ja apspriede nav notikusi, šādu atzinumu var sniegt nekavējoties pēc sprieduma un apliecinošā dokumenta nosūtīšanas. Sprieduma valsts kompetentā iestāde ņem vērā šos apsvērumus un izlemj, vai atsaukt apliecināto dokumentu.

5. Izpildes valsts var pēc savas ierosmes lūgt sprieduma valsti pārsūtīt spriedumu kopā ar apliecināto dokumentu. Notiesātā persona arī var lūgt sprieduma valsts vai izpildes valsts kompetentās iestādes uzsākt procedūru sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanai saskaņā ar šo nolīgumu. Lūgumi, kas izteikti saskaņā ar šo punktu, nerada pienākumu sprieduma valstij pārsūtīt spriedumu kopā ar apliecināto dokumentu.

6. Ja notiesāto personu ir iespējams nodot gan Līgumslēdzējai pusei, gan trešai valstij saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai starptautiskiem instrumentiem, sprieduma un izpildes valsts kompetentās iestādes apspriežoties apsver, vai soda izpilde izpildes valstī veicinātu sociālās rehabilitācijas mērķa sasniegšanu labāk nekā izpilde trešā valstī.

5. pants

Sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšana

1. Spriedumu vai tā apliecinātu kopiju kopā ar apliecināto dokumentu sprieduma valsts kompetentā iestāde tieši pārsūta izpildes valsts kompetentajai iestādei jebkurā veidā, ar ko var iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, lai izpildes valsts varētu noteikt tā autentiskumu. Sprieduma oriģinālu vai tā apliecinātu kopiju un apliecināto dokumenta oriģinālu nosūta izpildes valstij, ja tā to lūdz. Arī oficiālā saziņa notiek tieši starp minētajām kompetentajām iestādēm.

2. Sprieduma valsts kompetentā iestāde paraksta apliecināto dokumentu un apliecina tā satura pareizību.

3. Ja tā izpildes valsts iestāde, kas saņem spriedumu kopā ar apliecināto dokumentu, nav kompetenta atzīt spriedumu un veikt tā izpildei vajadzīgos pasākumus, tā *ex officio* pārsūta spriedumu kopā ar apliecināto dokumentu izpildes valsts kompetentajai iestādei un attiecīgi informē par to sprieduma valsts kompetento iestādi.

6. pants

Notiesātās personas viedoklis un tās informēšana

1. Neskarot 2. punktu, spriedumu kopā ar apliecināto dokumentu var pārsūtīt izpildes valstij soda atzīšanas un izpildes nolūkā tikai ar notiesātās personas piekrišanu saskaņā ar sprieduma valsts tiesību aktiem.

2. Notiesātās personas piekrišana nodošanai soda izpildes nolūkā nav nepieciešama tad, ja:

a) notiesātajai personai ir izpildes valsts valstspiederība un tā dzīvo šajā valstī;

b) notiesāto personu pēc soda izciešanas paredzēts izraidīt uz izpildes valsti, pamatojoties uz izraidīšanas vai izsūtīšanas rīkojumu, kas iekļauts spriedumā vai tiesas vai administratīvā nolēmumā, vai jebkurā citā pasākumā, kas izriet no minētā sprieduma;

c) notiesātā persona ir aizbēgusi vai citādi atgriezies izpildes valstī saistībā ar to, ka sprieduma valstī pret to uzsākta tiesvedība krimināllietā, vai pēc notiesājoša sprieduma šajā sprieduma valstī.

3. Vienmēr, kad notiesātā persona joprojām atrodas sprieduma valstī, tai sniedz iespēju paust savu viedokli mutiski vai rakstiski. Minēto iespēju sniedz šīs personas juridiskajam pārstāvim, ja sprieduma valsts uzskata to par vajadzīgu, ņemot vērā notiesātās personas vecumu vai fizisko vai psihisko stāvokli.

Pieņemot lēmumu par sprieduma un apliecinošā dokumenta pārsūtīšanu, ņem vērā notiesātās personas viedokli. Ja persona ir izmantojusi šajā punktā sniegto iespēju, tās pausto viedokli pārsūta izpildes valstij. Ja notiesātā persona savu viedokli ir darījusi zināmu mutiski, sprieduma valsts nodrošina to, ka izpildes valstij ir pieejams šāds viedokļa rakstisks pieraksts.

4. Sprieduma valsts kompetentā iestāde informē notiesāto personu tai saprotamā valodā, ka tā pieņēmusi lēmumu pārsūtīt spriedumu kopā ar apliecinošo dokumentu, izmantojot paziņojuma veidlapu, kuras paraugs sniegts II pielikumā. Ja laikā, kad pieņem minēto lēmumu, notiesātā persona atrodas izpildes valstī, paziņojumu pārsūta izpildes valstij, kas attiecīgi informē notiesāto personu.

7. pants

Sprieduma atzīšana un soda izpilde

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde atzīst spriedumu, kas pārsūtīts saskaņā ar šajā nolīgumā noteikto procedūru, un nekavējoties veic visus soda izpildei vajadzīgos pasākumus, izņemot gadījumus, kad tā nolemj izmantot kādu no 8. pantā paredzētajiem sprieduma neatzīšanas un neizpildīšanas pamatiem.

2. Ja soda ilgums neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, izpildes valsts kompetentā iestāde var nolemt sodu pielāgot, bet tikai tad, ja minētais sods pārsniedz augstāko iespējamo sodu, kas šīs valsts tiesību aktos paredzēts par līdzīgiem noziedzīgiem nodarījumiem. Pielāgotais sods nav mazāks par augstāko iespējamo sodu, kas izpildes valsts tiesību aktos paredzēts par līdzīgiem noziedzīgiem nodarījumiem.

3. Ja soda veids neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, izpildes valsts kompetentā iestāde var pielāgot to sodam vai pasākumam, kas paredzēts šīs valsts tiesību aktos par līdzīgiem noziedzīgiem nodarījumiem. Šāds sods vai pasākums pēc iespējas atbilst sodam, kas piespriests sprieduma valstī, un tāpēc sodu nepārvērš par naudassodu.

4. Pielāgotais sods nepastiprina sprieduma valstī piespriesto sodu saistībā ar tā veidu vai ilgumu.

8. pants

Neatzīšanas un neizpildīšanas pamats

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt spriedumu un izpildīt sodu, ja:

a) 4. pantā minētais apliecinošais dokuments ir nepilnīgs vai klaji neatbilst spriedumam un nav aizpildīts vai izlabots izpildes valsts kompetentās iestādes noteiktā pieņemamā termiņā;

b) nav izpildīti 4. panta 1. punktā noteiktie kritēriji;

c) soda izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;

d) spriedums attiecas uz darbībām, kuras saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem netiek uzskatītas par noziedzīgu nodarījumu. Tomēr attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu sprieduma izpildi nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādas pašas nodokļus vai nodevas vai tajos nav ietvertas tādas pašas normas par nodokļiem, nodevām un muitas un valūtas maiņas noteikumiem kā sprieduma valsts tiesību aktos;